

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL \ MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

“AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA” (Róma 1:16)

Ruth Bell Graham:

AZ ELSŐ KARÁCSONY

Az első karácsony -- képzel csak el: te is akkor élsz, ott vagy azon a különleges napon, éppen abban a városban, ahol Jézus született...

Ott vagy Betlehemben és látod, hogy ketten közelednek a város felé a poros, kanyargós ösvényen -, egy férfi gyalogosan és egy nő, számár hátán ülve. Milyen lassan jönnek! Megállnak, megpihennek. Miért állnak meg olyan gyakran, pedig már egészen közel vannak az utazásuk végéhez?

Újra megálltak, ezúttal éppen előtted, s amikor megpillantottad az asszony arcát, szíved dobogása felgyorsult. A fiatalasszony sápadt arcán ugyanis az utazás fáradtságán túl a menny minden örömét tükröző mosoly ragyogott.

Azon az éjszakán nem jött álom a szemedre. Valahogy megérezted, hogy

Harangok zúgnak

Harangok zúgnak, szívek buzdulnak imádatodra, Jézus, Király, ki megszülettek, emberré lettél. Zengje ma minden emberi száj:

Eljött a váltság, eljött, hogy lássák s hogy elfogadják szegény rabok, akik a sátán karma közt gyáván vergődnek: kínzott, gyötört vakok.

Angyali karral, nagy diadallal mondjuk: dicsőség! Megjött a várt nagy Szabadító, életre hívó, aki legyőzi majd a halált.

Picsinyke jászol, benned világol e nagy világra Isten szíve. Jézus, Királyunk, epedve várunk! Áraszd ki üdvöd mindenkre.

Gerzsenyi Sándor

ez egy különleges éjszaka, amikor valami csodálatos dolognak kell történnie. Valami olyan csodálatosnak, hogy szinte lélegzetet sem mertél venni, nehogy megtörd e titkos csendet.

Mert Betlehem ezen az éjszakán nagyon csendes volt. Hallgatott. Várt valamire.

Késő éjszaka volt már, amikor kint az utcán váratlan nyugtalanság támadt. Ahogy az ajtóhoz rohantál, meglepődve láttad, hogy emberek kiáltoznak az éjszakában.

Mit kiáltottak? Azt, hogy láttak egy angyalt.

Az angyal egy gyermekről beszélt nekik, aki Betlehemben született. A kisgyermeket “Megtartónak” és “Úrnak” nevezték, s azt mondták, hogy látták is a gyermeket egy vendégfogadó mögötti istálló jászolában.

Ennyi neked éppen elég, azonnal szaladsz a vendégfogadóhoz, a mögötté lévő istállóhoz. Aztán csendben, óvatosan belépsz.

Ott van ő, a ragyogó mosolyú fiatalasszony. Hátával a deszka palánknak dőlve, szemei csukva. A férfi is ott áll mellette.

Mellettük, egy jászolban, ott van a kisgyermek. Kis csöppség, - gondosan bepólyálva. Olyan édesen alszik, ahogy egy újszülött szokott. Alszik, mintha nem is erre a pillanatra várt volna a világ már ezer évek óta. Alszik, mintha születésének nem is lenne köze a te életedhez és az enyémhez és a föld minden népének életéhez. Alszik, mintha nem is az Ő gondja volna a világ minden bűne és nyomorúsága - e pillanattól kezdve.

Azon tűnődsz, hogyan is kérdezd meg őt, hogy megérintheted-e a gyermeket; - nem úgy, hogy fölébredjen, csak éppen megérintenéd a kezét. Micsoda pillanat lenne az! Csak kinyújtánád a kezedet és megérintenéd Isten Fiát!

Én mégsem irigylem azokat az embereket, akik akkor éltek, ott, Betlehemben, hiszen ők föl sem tudták fogni, miért is született e gyermek: hogy örömhirt mondjon e boldogtalan világnak, hogy szeretetét megmutassa azoknak, akik hozzászoktak már a gyűlölethez, hogy győzzön a szívekben uralkodó bűn és gyötrelme fölött.

Felmérhetetlen áldás, hogy te meg én most élhetünk, amikor Ő már bevégezte üdvözítő munkáját, szeretet-szolgálatát. Ő ma éppen olyan közel van hozzánk, mint amilyen közel volt azokhoz, ott, Betlehemben. Vagy még közelebb, - hiszen ma még a kezünket sem kell kinyújtanunk ahhoz, hogy megérintsük Őt.

A Decision Magazin
2000. decemberi számából, ford: H.G.

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address Changes to:

Evangelium Hírnök, Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195Periodicals Postage Paid at
Melbourne, FL and Additional OfficesPublished monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd., Lincoln Park, MI 48146
Tel.: (313)382-3735 herjeczki@juno.comKéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.A szerkesztő bizottság tagjai:
Kulcsár Sándor és Szabó IstvánOur address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: evhirnok7@msn.com**SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS**
\$20.00 annuallySend subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:**BÉLA FÜR**, Subscription Manager
12409 Devoe St. Southgate, MI 48195
Tel.: (734)284-7107 furbill@hotmail.com

* * *

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA**Elnök / President:****REV. SÁNDOR KULCSÁR**
225 East 80th Street, New York, NY 10021
Tel.: (212)288-0258 Fax: (212)517-8348**Tiszteletbeli elnök / Honorary President:****ERNEST J. KISH****Alelnök / Vicepresident:****REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI**
1370 Michigan Blvd. Lincoln Park MI 48146
Tel.: (313)382-3735**Főtitkár / General Secretary:****ISTVÁN SZABÓ**
3827 N. Oak Park Ave., Chicago, IL 60634
Tel.: (773)545-0898**Pénztáros / Treasurer:****LOUIS DRESCHER**
2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216)231-0038**Misszió Bizottság elnöke:****ENDRE DÉNES**
225 East 80th Street, New York, NY 10021
Tel.: (212)639-1768 EEDenes@aol.com**Pénzügyi Bizottság elnöke:****ERNEST J. KISH**
1173 Scypher St. N.E. Palm Bay, FL 32905
Tel.: (321)723-7727**Bethesda Otthon:**2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (321)723-3288International Minute Press, Southgate, MI
15315 Dix-Toledo, SOUTHGATE, MI 48195**A SZERKESZTŐ ROVATA****ÁLDOTT KARÁCSONYI ÜNNEPEKET** kívánok a kedves olvasónak!

Krisztust vissza-váró testvéreim: az Úr közel! Azoknak pedig, akik szívében nem él ott a Megváltó, azt üzenem: Ő kész beköltözni hozzád - megszületni nálad is -, nyisd meg előtte szíved addig, amíg lehet, például ma. Vagy holnap, hiszen bízom benne, hogy még lesz holnap; de tudni nem tudom. A ma mindenesetre még a miénk.

Remélem a lap olvasása is hozzá járul a karácsony környéki napok öröméhez.

Ha az olvasó az első oldalon kezdett a laphoz, talán máris megnyerte tetszését az ismert evangélista ugyancsak neves feleségének karácsonyi írása, melyben a régi történetet egyéni módon megközelítve és egészen mai üzenettel áll előtűnk. *Vadász János* írása az alhambrai közgyűlés férfiszövetségi gyűlésén hangzott el, s olyan gyakorlati problémával foglalkozik, mellyel lépten nyomon találkozunk, vagy - szándékosan - elkerüljük. Figyel-mükbe ajánlom *Molnár Balázs* nyugalmazott lelkipásztor cikke egy negyedik generációs magyar származású fiatal mutat be. Reméljük színes (még ha a fényképek fekete-fehérek is) gyülekezeti beszámolóink is megnyerik tetszését.Kétségtelen, hogy a *chicagói találkozó* volt a közelmúlt legnagyobb élménye.Természetesen a szerkesztő is ott volt a meghívottak között. Örömmel láttam, s hallgattam a fiatalok szolgálatát szombat este. (Láttam? Igen, például az estét záró egyszemélyes pantomint, melyet *Szabó Erika* egyszerű és mély érzéssel adott elő. Egy ismert ének bűnbánatra, megtérésre felszólító üzenete, s az esedezés az Úr áldásáért így még elevenebben átjárta szívünket.) Jó volt hallani *Kulcsár Attila* buzdító szavait. Az ifjúság korábbi elnöke a *Déli Baptista Szövetség Louisville-i teológiáján* szeptemberben megkezdte tanulmányait. Hálát adhattunk az Úrnak magunkban azért is, hogy láthattuk, a váratlan betegségből is fölépíti őt az Úr, az Úr, aki ifjaink közül is hív el, formál missziómunkásokat. *Dan László* ifjúsági elnök igehirdetéséből pedig reméljük, hogy részleteket olvashatunk majd a következő számban.

A fényképek bizonyára nem tudják visszaadni azt a nagy változást, ami az imaház falain belül történt a fölújítás során. Testvéreink nagy erőfeszítéssel, nagyrészt saját-kezüleg (ám mégis szakszerűen, hiszen szakemberek is vannak közöttük) nagyobb munkát végeztek, mint amit terveztek eredetileg. De be is tudták fejezni. (Jó volt hallani a szövetség, a gyülekezetek és személyek anyagi

segítségéről is, mely a testvéri szeretet fényes jele.) Dicsérhetnénk a chicagóiakat, meg is érdemelnék. Ám hadd idézzek inkább itt is néhány gondolatot abból, amit a 136. Zsoltlár alapján ott is elmondtam, illetve elmondtunk - a gyülekezettel közösen. A zsolttáros Isten nagyságát úgy énekli meg, hogy elmondja, hogy mit cselekedett, s azt is elmondja újra meg újra - a gyülekezettel együtt, mintegy karban, hogy miért cselekedett így: *"mert örökkévaló az Ő kegyelme."* (Károli fordítás)A zsolttáros a teremtés csodájától kiindulva a saját koráig tekinti át a történelemben oly világosan látható isteni cselekedeteket, egy pillantást talán a jövőre is vetve. Ha ma szólhatna a zsolttáros, a középpontba mindenesetre ezt a bekezdést iktatná: *Magasztaljátok az Urat, aki Üdvözítőt adott a világ minden népe számára; mert örökkévaló az ő kegyelme.* A Chicagóban azon a reggelen jelenlévő magyar zsolttárosok pedig így is folytathatták volna ezt a zsolttárt: *Aki az evangéliumot eljuttatta magyar népünkhez is ezer évvel ezelőtt; mert örökkévaló az ő kegyelme. Aki a szétszórtságban, emigrációban is adott gyülekezeteket (volt idő, amikor 64 magyar baptista gyülekezet létezett ezen a kontinensen); mert örökkévaló az ő kegyelme. Magasztaljátok az Urat, aki mindezekig megtartotta ezt a néhánynat (ha rajtad és rajtam múlt volna, már régen megszűntek volna ezek a gyülekezetek!); mert örökké tart szeretete. Aki megadta, hogy - amint azt az imaórán hallottam egyik testvérünk imádságában - ma nem bezárunk egy magyar gyülekezetet, hanem megnyitunk; mert örökkévaló az ő kegyelme. Magasztaljuk Őt, aki holnapot is ad népének, nem azért, mert meg- vagy kiérdemeltük volna, hanem azért, mert örökkévaló az Ő kegyelme.*

Magasztaljuk Őt, s végezzük szolgálatainkat ott, ahova állított, addig, amíg tart a kegyelmi idő, amíg erre lehetőséget kapunk Tőle (nem addig, amíg a kedvünk, vagy az érdekünk diktálja).

A délutáni istentiszteletet megelőző *Demeter András* szervezte különleges ballon jelenetről az angol beszámolóban is olvashatunk. Imádságainkat, - mint felszálló léggömböket - hálánkat és könyörgésünket akkor is, azóta is elfogadja kegyelmes, vagy akinek így könnyebb: végtelenül szerető Urunk.Végül: ne feledjük el megrendelni a budapesti baptista könyvesboltból a 2002-es *Áhitatot*, a *Jelen Múlt Jövő* naptárt és a *Szeretet* kiadótól a 2002-es *Vezérfonalat* és a *Szeretet* naptárt. (szerk)Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net
MABAVIT II. 101+ fénykép az interneten: <http://baptista.hu/evhirnok>

Boldog karácsonyi ünnepeket!

Karácsony üzenete: Isten emberré lett! *"Az Ige testté lett, s lakozott közöttünk..."* (Jn 1:14) Az egész kereszténység ezen a mondaton áll vagy bukik. Isten igazsága nem fogalmakban rejlik, hanem egy jászolban, bepólyálva, maroknyi szalmán. A neve: Jézus Krisztus.

Nem írt soha egy könyvet. Nem tartott soha hallgatóinak tudományos előadásokat. Nem alapított filozofikus egyesületet, sem politikai pártot. Nem volt hadserege, se testőre, se pénze.

Ő az az ember, akinek születéséhez igazítjuk az éveket, akit milliók követnek és akinek mennyei lények szolgálnak. Élete során szegény volt, egyszer megemlítette, hogy még saját ágya sincs. Kölcsönkapott jászolban született, kölcsön csónakból prédikált, Jeruzsálembe kölcsön számár hátán vonult be. Utolsó vacsoráját egy kölcsönzött teremben tartotta. Kölcsön sírboltba temették.

Nem igényelt magának semmit. Az egyedüli hely, melyre igényt tart: az emberi szív. Amikor édesanyja Mária, Betlehemben egy sarkocskát keresett számára, akkor hangzott el *"Már nincs hely sehol!"*

A kérdés igazában ez: van-e helye Jézusnak bennünk? Kicsinyke helyet szívesen engedélyezünk neki, - kicsit, a legkisebbet. Mindig csak erre futja, többre nem! De Jézus Krisztus többet kíván! Életünkben nem egy sarokban várakozó tűzoltó akar lenni, akire csak akkor van szükség, ha már valami ég! Nem! Az egész házban szeretne lakni. Szeretne mindenben, mindennél ott lenni, ami lejátszódik életünkbe. Szeretné, ha minden kulcsot átadnánk neki, ha életünkben nem csak valamilyen helye lenne, hanem életünket Ő uralhatná.

Jézus Krisztus számára akkor Betlehemben nem volt hely. Nem volt szállása! Ez nálunk ne forduljon elő! Tehát: engedjük Őt be életünkbe! Karácsonykor arról van szó: Vajon nálunk ki az Úr a házban? A János evangéliuma 1:9-12 így írja le karácsony történetét: *"Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: Ő jött el a világba. A világban volt, és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg Őt. Saját világába jött, és az övéi nem fogadták be Őt. Akik pedig befogadták, azoknak megadta azt a kiváltságot, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazoknak, akik hisznek az Ő nevében."*

Kedves olvasóm: nyisd meg szívedet az Ő számára, s boldog, Jézus Krisztus jelenlétével teljes karácsonyod lesz!

Ford: Thomán Ferencné

KARÁCSONYT VÁRUNK

Adventi csend, karácsonyt várunk.
Hoz-e örömet, boldogságot?
Epedve óhajtkuk, mert szemünk
Már sok könnyet, bánatot látott.

De öröm, boldogság eljut-e
Hozzánk karácsony áldásaként?
Nem lesz kivétel? - Az ünnep majd
Mindenütt terjeszt örömet, fényt?

Adventi csend. Karácsonyt várunk.
Szívem szomorú lesz, azt látom:
Sokaknak nem kell Krisztus s nem lesz
Mindenütt igazi karácsony!

Kun Gyula

Örvendj világ: az Úr eljön!

Merre vannak, hol élnek szövetségünk régi munkásai és közvetlen hozzátartozói?

Nyugalomba vonult lelkipásztorok:
Dr. Bíró László - Palm Bay, Florida
Bógár József - Riverview, Michigan
Molnár Balázs - Cary, North Carolina

Lelkipásztorok özvegyei:

Bulla Györgyné - Palm Bay, Florida
Dr. Cserepka Jánosné - Kelowna, Can.
Faulkner Károlyné - Ardsley, PA
Gerő Sándorné - Budapest, Magyaró.
Dr. Haraszti Sándorné - Jonesboro, GA
Ilonka Istvánné - Saint Louis Park, MN
Kun Gyuláné - Tampa, Florida
Oláh Lajosné - Toronto, Kanada
Orosz Attiláné - Lyndhurst, Ohio
Pintér Istvánné - Berazategui, Argentina

Szeretettel gondolunk rájuk, jó egészséget és az Úr áldását kérve életükre.

Szeretnénk a listát kiegészíteni. Ki tud segíteni?

Szeretne levelet írni idős testvéreinknek? Kérje el címüket a szerkesztőtől. *

LAPOZGASSUK A BIBLIÁT!

Oly szép az Ő neve...

- ... és hívják nevét: *csodálatosnak, tanácsosnak, erős Istennek, örökkévalóság atyjának, békesség fejedelmének!*
- Az ő idejében megszabadul Júda, és Izráel bátorágosan lakozik, és ez lesz az ő neve, a mellyel nevezik őt: *Az Úr a mi igazságunk!*
- ... Imé, egy férfiú, a neve *Cseteme*, mert cseteme támad belőle, és megépíti az Úrnak templomát!
- Ez nagy léssen, és a *Magasságos Fiának* hívattatik
- Mert született néktek ma a *Megtartó*, ki az *Úr Krisztus*, a *Dávid városában*.
- És kiálta, mondván: *Jézus, Dávidnak Fia*, könyörülj rajtam!
- Mert azért jött az *embernek Fia*, hogy megkeresse és megtartsa, a mi elveszett.
- Így is van megírva: *Lőn az első ember, Ádám, élő lélekke; az utolsó Ádám meglevevítő szellemmé.*
- És mikor megjelenik a *főpásztor*, elnyeritek a *dicsőségnak hervadatlan koronáját*.
- ... Ezt mondja az *Ámen*, a *hű és igaz bizonyosság*, az Isten teremtetésének kezdete
- *Boldogok azok, a kik a Bárány mezegezójének vacsorájára hivatalosak.*

A megfejtéseket január végéig várja a szerkesztő.

A szeptemberi megfejtések - Keresetek és találtok (2)

1. 1Sm 9:20; 2. 2Kir 22:8; 3. Jób 3:22; 4. Mt 7:14; 5. Mt 13:44; 6. Mt 16:25 és Lk 9:24; 7. Mk 11:4; 8. Lk 15:6; 9. Rm 7:21.

Jó megfejtést küldtek: Mezei Ilona (LA), Podobni Erzsébet, Jenei Miklós, Kuti József és Anica (Toronto), Csompó András (OH), Szász Ibolya (IL), Hufnágel Zsolt (Soltvadkert), Nagy Zoltánné és Jámbor Ferencné (Debrecen)

Könyvajánlat

Adrian Plass: *Kegyes kétbalkezes visszatér*, Lente István illusztrációival, 224 oldal. Harmat Kiadó

Nem kell aggódnunk! Hősünk második könyve is élvezetes lesz, ugyanis az *"Egy kegyes kétbalkezes naplója"* írása óta eltelt nyolc év Adriant alig tette bölcsebbé, aki immár keresztény előadói pályafutásáról vezeti átűtő erejű naplóját.

(A kiadó megjegyzése: Kérjük, a könyvet ne olvassák nyilvános helyen. Azaz pl. járművön utazás közben, mert előfordult már, hogy a nevetőgörcsöt kapó olvasót csendesebb viselkedésre kellett felszólítani, ami nem vet jó fényt a kiadónkra.)

www.harmat.hu

valóban ?

A Pogány család vasárnapi szokásait nem értették a Newark-i magyarok, de még Miklós és Margit gyerekei sem igazán. A zsidó negyedben élő ortodox család takarós háza előtt minden vasárnap délután egy fekete autó parkolt. Pogány György, a New Jerseyben élő magyar katolikusok szeretett papja, pápai nuncius töltötte a mise utáni időt ikertestvére családjában. Mit keres egy katolikus főpap a zsidó negyedben? – kérdezték, akik alig ismerték őket. Mi történhetett itt, hogy a katolikus György ikertestvére, Miklós, a zsidó vallást gyakorolja? – találgatták mások. Az ajtón belüli furcsa csend és óvatos beszélgetések okát is csak a nagybácsi halála után kezdte felderíteni Dr. Eugene Pogany, bostoni pszichiáter, aki könyvet is írt családjá történetéről. A Penguin Putnam Inc. kiadásában megjelent könyv sok méltatója között találjuk az erdélyi Nobel-díjas író, Elie Wieselt is. Az „In My Brother's Image” írója néhány évvel ezelőtt a Cross Currents-ben már utalt egy írásában erre az érdekes és tragikus történetre. Biztattam, hogy fordíttassa le magyarra, amit megtett és azóta többször megfordult Magyarországon is. Reméljük, hogy a könyve is hamarosan megjelenik otthon.

Dióhéjban, ez a történet. A nagyszülők 1919-ben „keresztelkedtek meg”. Az ikrek már katolikus nevelésben részesültek, sőt, egy időben mindkettő papi pályára készült. Végülis Györgyből lett pap, aki még a háború kitörése előtt orvosi kezelésre Olaszországba került. A stigmát viselő, gyógyító karmelita, Padre Pió titkáraként vészelte át a világegést, távol a családtól és a gyötrelmekről, melyek Pesten élő idős édesanyját és ikertestvérét érték. Őket először Bergen-Belsenbe, majd Auschwitzba szállították. Miklós életben maradt, az édesanyját megölték. Miklós a táborban tért vissza a zsidó valláshoz, míg édesanyja a gázkamrába menet is nyakában viselte a férjétől kapott keresztet. 1956-ban találkoztak újra az ikrek, Amerikában.

November 10-én, író-olvasó találkozóon mutatta be a könyvet Dr. Eugene Pogany Los Angeles magyarságának. Azt kértük tőle, hogy olvassa fel a neki legfontosabb részt. Nagyanyja és a budai rabbi beszélgetését választotta.

Az 1919. év télelén történt látogatás célja az volt, hogy elmondhassa Margit a rabbinak nagy lelki élményét és örömét. A megtéréséről, Jézus Krisztusról a Messiásról beszélt. A rabbi elismerően nyugtázta, hogy végre valaki nem félelemből, vagy anyagi haszonért, hanem meggyőződésből választotta a keresztény hitet. Az író elcsukló hangon idézte nagyanyja szavait, egy újjászületett ember hitvallását. Éppen ezért, a könyv alcíméül választott magyarázata a newarki család asztalát megülő csendnek („Twin Brothers Separated by Faith after the Holocaust”) nem lehet a „faith / hit”, tán csak a „fate / sors” és az a gonoszság és gyűlölet, aminek zsidók és keresztények helyet adtak többször is a múlt században. Bárcsak soha többé meg nem ismétlődne e testvérpár története!

Novák József

IGAZÍTSÁTOK HELYRE SZELÍD LÉLEKKEL

„Testvéreim, ha valakit tetten is érnék valamilyen bűnben, ti, akik lelki emberek vagytok, igazítsátok helyre az ilyet szelíd lélekkel, de azért vigyázz magadra, hogy kísértésbe ne ess.” (Gal 6:1)

„Aki tehát azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék!” (1Kor 10:12)

Kevés kivétellel a legtöbben ismerünk valakit, aki az Úrral járt, de ma távol van tőle. Az igehirdetést, amit ma hallgatsz, emlékeztessen egy olyan személyre, akit megtámadott a Sátán, aki közeli tűzharcban megsérült, összetört és a bűnvád rabul tartja.

Egyszer ez a személy szerette az Urat teljes szívvel, lélekkel, erővel, de most egy összetört életű testvér, vagy testvérnő. Gondolat-világodban alakuljon ki előtted az arcképe és talán már most kezdj el imádkozni érte.

Felolvasott ígékben Isten szolgálattal biz meg, szinte parancsként adja a helyreigazítás, helyreállítás szolgálatát. Az igazítás, helyreállítás szó magában hordja azt az elképzelést, hogy a széttört csontokat össze kell rakni, hogy egy személy újra tudja használni sérült kezét, vagy lábát.

Közel keleten a pálmafa ligetben egy fiú felmászott a pálmafára kókuszdióért. És amint próbálta a kókuszlet letörni, a gally, amin állt, letört és ő is lezuhant. Járdá volt a fa alatt. Testével a füves részre, karjával pedig a beton járdára esett. A karjában a csontok úgy összetörték, hogy a bőrön átjöttek és szörnyű

fájdalmai voltak. Hamarosan jöttek a mentők, kórházba vitték, fájdalomcsillapítóval elaltatták. Amikor felébredt a karja nem fájt, csak ott feküdt mellette, gipszbe rakva. Az orvos a csontokat összerakta, helyükre igazította és elkezdődött a gyógyulás, a helyreállítás.

Lelki értelemben ez az, amiről itt Pál apostol beszél.

A fiúval sok minden történhetett volna. Ha a ló, vagy más állat eltöri a lábát, agyonlövik. Megtehették volna azt is ezzel a fiúval.

Valaki azt mondta, az ún. krisztusi gyülekezetek közt van az egyetlen hadsereg a világon, ahol a megsérülteket lelövik.

Azután a fiút megleckéztethették volna: fiatal ember óvatosabb lehetnél volna... nem láttad, hogy a gally, amin álltál száraz volt, miért nem kapaszkodtál jobban? De hát végülis minek mentél fel a fára, mit kerestél ott?

Ott is lehetett volna hagyni, vállat vonva, a földön. „Nem érek rá, ez nem az én ügyem, ő vetett saját magának ágyat, egye meg, amit főzött...”

Vagy körbe lehetett volna járni az ismerősöket, mondván: ott fekszik a földön egy fiú, eltörött a karja, - nézzétek csak!

Nem emlékeztet ez az eset arra, amit sokszor a hívők csinálnak, amikor valaki megbotlott, elesett? Kritizálnak, leckéztetnek, kitagadják maguk közül.

A meggyógyult fiú bizonyára hálás azért, mert nem lötték agyon, mert nem vágták le a karját, mondván: úgy sem ér a szétroncsolt kar semmit. A karnak nem erre volt szüksége, hanem arra, hogy a benne lévő csontokat helyreigazítsák.

Ez az amire Pál apostol ebben az igében gondol. Testvérekről szól, testvéreknek: ha valaki hibát, bűnt követett el, igazítsuk helyre, szelíd lélekkel. Javítsd ki, rakd helyre széttört életének darabjait. Az apostol most nem a hitetlenekről szól, nem olyanokról akik még nem tértek meg, akik még mindig a bűn útján járnak. Ő itt a drága véren megváltottakról beszél, a Király gyermekeiről, akik elestek, akik a bűn erőit vették.

Mi különbség van a mostani élet és a megváltásunk előtti élet között? Még mindig előfordul, hogy bűnbeesünk. Mi ezt nem akarjuk, gyűlöljük a bűnt és szégyelljük is, ha elkövetjük. Mielőtt megtértem a bűnbe rohantam, most elfutok előle. Néha azonban mégis legyőz a bűn. De nem ez az életstílusom, nem ez jellemző rám.

Amikor tanulmányozzuk Isten ígését, melyet a Szentlélek által íratott számunkra, észre kell vennünk, milyen őszintén bemutatja az emberek jó és rossz oldalát, bukásaikat és győzelmeiket. Gondoljunk csak Mózesre, Péterre, vagy Dávidra.

(Folytatjuk)
Vadász János

Imaház-megnyitó Chicagóban

A 2001. esztendő felejthetetlen eseményei között nem csak az Amerikát ért terrorista támadás sok áldozatára és ijesztő képeire emlékezünk majd, hanem örömteljes, hálaadásra készítő ese-

Géza, Kish Ernő, Kulcsár Sándor, Drescher Lajos, Dan László és Dr. Pintér Zoltán a szószéki emelvényen foglaltak helyet. Az igehirdetés és ének-zenei szolgálatok között, igei köszöntéssel és biztonyságtétellel szolgáltak testvéreink. **Kish Ernő** testvér (t.b. elnök), aki az imaház vásárlásával kapcsolatos ügyeket intézte, beszámolt levelezéseiről, a sok telefonálást és utazást igénylő tárgyalásról, a szövetség és Palm Bay-i gyülekezet anyagi segítségéről, melynek eredményeként olcsón megkaptuk az épületet. Köszönjük Kish testvér áldozatos munkáját! **Drescher Lajos** testvér, szövetségünk pénztárosa közölte -

Kulcsár Sándor elnök testvér igét olvas a délelőtti istentiszteleten.

ményekre is. Mennyei Atyánk ebben az évben ajándékozta meg közösségünket, a Chicago-i Magyar Baptista Gyülekezetet szép, felújított imaházával.

Amiért imádkoztunk - megadtott! Amit óhajtottunk, és amiért sokat dolgoztunk - meglett! Isten segítségével, hat hónap alatt elvégeztünk az átalakítási munkálatokat. November 11-én ünnepre gyülekeztünk, hogy felújított imaházunkat megnyissuk.

Örömmel fogadtuk a nap-sütéses őszi napon ünnepre érkező vendégsereget. A következő városokból (államokból) érkeztek testvérek imaház-megnyitó ünnepélyünkre: *Santa Monica, Palm Bay, Toronto, New York, Alabama, Cleveland, Minneapolis, Louisville, Detroit*. Természetesen, sok érdeklődőt köszönthettünk Chicago környékéről is.

Szombat este fiataljaink szolgáltak. **Dan László**, torontói lelkipásztor (az ifjúsági szövetség elnöke) igehirdetésében a saját magunkkal való szembesülésre, megtérésre, megtisztulásra és megújulásra buzdította a jelenlevőket.

Vasárnap délelőtt a Hegyi Beszédből három felhívás visszahangzott az új szószékről: „*Kérjétek, keressetek, zörgessetek!*” **Torma János** (Chicago), **Bogdán Zoltán** (Louisville) és **Vadász János** (Santa Monica) testvérek buzdították imádságra a gyülekezetet. Az ünnepi istentiszteleten szolgáló lelkipásztorok és vezető testvérek (**Torma János, Vadász János, Lőrincz István, Dr. Herjeczki**

A gyülekezet az ígeolvasást hallgatja.

gyülekezetünk nagy öröme -, hogy pénzübeni adósságunkat a szövetség elengedte. Elődeink hűségese adakozása és a megfontolt befektetések évtizedek után kamatozva segítik most a magyar missziót. **Kulcsár Sándor** testvér, szövetségünk elnöke, Isten házában a rendeltetéséről szólt, mely az Ige olvasásának és hirdetésének helye. Kihangsúlyozta az Isten

A délutáni ünnepély a himnuszok eléneklésével és ifj. Kulcsár Sándor chicagói diakónus tv. imájával kezdődött. A szószék körül a chicagói egyházak lelkeszei.

háza iránti személyes elkötelezettség fontosságát. **David Molnár**, édesapját, **Molnár Balázs**, nyugalmazott lelkipásztort képviselve énekelte: „*Bless this House!*” (**Plyler Esther** kísérté zongorán).

A délutáni ünnepségen a Chicago-i magyar egyházak és a román baptista gyülekezet (anyagyülekezetünk) lelkipásztorai adták át köszöntésüket: **Revs. Valentin Popovici, Petre Ordeanu, Ft. Vass László, Rev. William Brauer, Nt. Balogh András, Nt. Tóth Péter és Rev. Kedei Albert**. Mindezek jókívánságait fejezték ki az ünneplő gyülekezet felé.

A Chicago-i Magyar Klubbot **Varga Pál**, a Református Biztosítót **Kovács József**, körzeti igazgató képviselte.

Dr. Pintér Zoltán, clevelandi lelkipásztor igehirdetésében a 107. zsoltár buzdított: „*Adjunk most hálát az Úrnak!*”

Gyülekezetünk köszönetét tolmácsolom mindazoknak, akik eljöttek hozzánk nagy örömmel osztozni. Külön köszönjük - a szövetség anyagi támogatása mellett - a gyülekezeti, egyesületi és személyes adományokat. Mennyei Atyánk pótolja vissza és jutalmazza meg mindenkit értünk hozott áldozatáért!

A tradicionális hálaadó ünnepre családias formában került sor november 18-án. Közös asztal mellett ebédeltünk.

Vasárnap délelőtt összevont énekkart vezettet **Kish Ernő** tv., énekelte a detroiti kórus, és természetesen a helyi énekkar (kép), **Máté Bálint** tv. vezetésével.

Minden család kapott egy papír „falevelet”, melyre ráírtuk, hogy miért vagyunk hálásak. A délutáni szolgálatok keretében a családok képviselői felolvasták ezeket (szinte egyikről sem hiányzott az új imaházért érzett hála). Cserépbe helyezett kis fára aggattuk a „hála-leveleket”. Mások biztonyságtétellel, szavalattal szolgáltak. Hisszük, hogy az Úr is kedvesen vette hálaadásunkat! Magasztaljuk az Urat, mert örökké tart szeretete!

Szabó István

IFJÚSÁGI CHICAGÓBAN

Minden gyülekezetnek nagy kihívást jelent olyan programot szervezni a fiatalok részére, egy-egy ünnepély alkalmával, hogy az egyszerre építő, hasznos és játékos legyen. A chicagói gyülekezetnek ez sikerült, példamutató módon olyan programmal várták a fiatalokat, ami minden igényt kielégített. Hadd ismeressem röviden a programot és annak sokoldalúságát.

Szombaton reggel találkozott az odaérkezett fiatalság a *Moody Bible Institute*-ban, ahol énekkel és imával kezdtük meg a napot. Majd mindenki kapott egy bibliai nevet, ami alapján kisebb csoportokba elindultunk a városba néhány borítékkal és egy térképpel a kezünkben.

A városi séta ideje alatt meg kellett ismerni a csoport tagjainak a kedvenc bibliai versét, a példaképét (az Úr Jézuson kívül), a kedvenc színét, milyen ételt szeret stb. Ugyanakkor a kapott bibliai nevek alapján meg kellett keresni a történetet, ami segít egy konkrét üzenet megértésében.

Utközben elértük az első célpontot, egy élelmiszer üzletet. Az ott felnyitott borítékban a következő feladat volt: *"Egy hajléktalan vagy és van 6 dollárod. Ebből vásárolj legalább egy hétre való élelmiszert."* Egyszerűnek hanzik ugyan, de nem kis feladat. Mindenkinek volt ötlete, hogy mit is vegyünk. A "csoda" az volt, hogy öt zacskó élelmiszerral és egy megmaradt centtel a zsebünkben jöttünk ki az üzletből.

A következő borítékban ez állt: *"Kéress egy hajléktalant, add át neki a megvásárolt dolgokat, beszélj neki Jézusról és imádkozz érte."* Nem vagyunk egyformák. Az egyiknek meg kell tanulni felismerni egy hajléktalant, a másiknak tanulni kell egyáltalán beszélni vele, imádkozni érte és mindezt azzal az alázattal tenni, hogy szolgálók. Akár egy rászoruló a hideg aluljáróban, vagy a gyülekezet falain belül a testvéreknek szólnak, tulajdonképpen Istennek szolgálók.

Az egyik csoport a Moody templom előtt

A hajléktalantól az utunk a 4000 embert befogadó híres Moody templomba vezetett, ahol a portás nagy lelkesedéssel ismertette meg velünk a

NEW YORK

Úgy gondolom, ez a rohanó világ kissé lelassult, magába szállt az elmúlt hónapok megrázó eseményei után. Alig nyugodtunk bele a szeptember 11-i katasztrófába, egy újabb következett november 12-én, amikor egy repülő zuhant le, ugyancsak városunkban. Elgondolkodtatók ezek az események...

Összevont női és férfi kör, vendégünk: Veress Annuska.

Bár igyekszünk visszatérni minden-napi teendőinkhez, feledhetetlen marad számunkra a két óriási torony, amit szinte naponta láthattunk. S ha arra gondolunk, hogy a két hónap alatt mennyi ember vesztette el ártatlanul életét... nagy figyelmeztetés számunkra. Még egy kegyelmi lehetőség, alkalom a vigyázásra, felkészülésre, odafigyelésre. Hiszen, ahogy *Veress Barnabás* nyilatkozta egyszer a sajtónak: *"Csak annyi a halál, hogy becsukom a szemem."* Nincs is más vágyam, mint az, hogy a hazahívó

fontos tudnivalókat a templom multjáról és jelenéről.

A városnézéssel egybekötött "misz-sziós" utunkról visszatérve, a pizza ebéd után vetélkedő formájában beszámoltunk a tanulságokról és azokról az ismereteinkről, amikkel gazdagabbak lettünk utunk során.

Gyülekezeteinkbe egy olyan generáció nőtt fel, amelynek nem jelent nehézséget az angol nyelv használata. Hála az Úrnak, ha megtalálják helyüket a gyülekezeti szolgálatban, de Isten népének só és világossággként kell forgolódnia a társadalomba is. Az Úr adjon bátoriséget és leleményességet a hitben érett testvéreknek, hogy átadhassák ilyen irányú tapasztalataikat a fiatalabb nemzedéknek; hiszen vannak még hiányosságaink és tanulnivalónk az Úr útján.

"Hálát adok Istennek...amikor megemlékezem rólatok" chicagói testvérek, hogy új irányt és példát adtak az ifjúsági program szervezésében, magásra állítva ezáltal a mércét. **Pap Enikő**

szó készen találjon nem csak engem, hanem szeretteimet, testvéreimet s mindazokat, akikre Isten még türelmesen vár.

Október 15-24 között vendégünk volt *Veress Annuska* testvérnő. Ez idő alatt meghívásunknak eleget téve néhányunk otthonába is ellátogatott. Áldott és kellemes volt együtt elbeszélgetni családjáról, Barnabásról és együtt imádkozni egy olyan testvérnővel, aki családjával együtt

sok próbán győztesen ment keresztül. Az Úr csodálatosan megáldotta őket a fáj-dalmak, nehézségek között is. Megragadtuk az alkalmat s vasárnap (21-én) délután családias légkörben tartottuk meg férfi és nőikörünket (ezúttal össze-vonva), hallgatva Annuska néni bizony-ságtévesztését, beszámolóját.

Jó volt érezni, hogy rajta keresztül is az Úr szól hozzánk, meglevenit és megértet dolgokat, amit talán valamikor már hallottunk, de nem is figyeltünk igazán oda rájuk.

Például, mi emberek sokszor szeretünk látványos dolgokat tenni, de amit nem látnak mások, talán az az igazi érték. Az életünkben van olyan időszak, amikor Isten arra akar felhasználni, hogy visszavonuljunk s valakire időt szánjunk, törődjünk. Annuska néni is, megértve Isten akaratát hosszú éveken át kitartóan ápolta, gondozta Barnabást, emellett férjével, családjával végezték a gyülekezet plántálást. Jó volt együtt imádkozni s felfigyelni az utolsó, sokat mondó idézetre is: *"minden dolgotok szeretetben menjen véghez!"* Hadd váljon ez valóra gyülekezetünkben, otthonunkban s környezetünkben is!

Október 27-én *Novák Józsefné* lányával és fiával voltak vendégeink, hozva az Alhambrai gyülekezet köszöntését. Testvéreink egy énekkel is szolgált közöttünk.

Vendégeink által Isten áldott alkal-makkal ajándékozott meg. Tanuljuk meg értékelni ezeket s most, amikor közeledünk az ünnepekhez hadd indíts-on bennünket is a jóra, a szépre; tenni másokért is valamit, odafigyelni egymásra, együtt örülni és sírni, ha kell.

Erdei Gabriella

DETROIT

GYERMEKBEMUTATÁS

November 4-én újra gyermekbemutatóra került sor gyülekezetünkben. Szilágyi Gyuláék ajándékozta meg az élet Úra egy újabb élettel. Gyusztika és Júlia testvére az Emely nevet kapta.

Az istentisztelet első részében köszöntötte lelkipásztorunk Évát (az édesanyát) és Emilyt, akit első alkalommal hoztak

Az ünneplő Szilágyi család a szeretetvendégség után. Jobboldal az egyik nagymama, Pap Marika.

szülei közénk - követve az Úr Jézus példáját, hiszen őt is föl vitték szülei a templomba, hogy bemutassák az Úrnak. A Lukács evangéliuma 2-ik részéből ezt a történetet olvasta föl Herjeczki tv., és a 127. Zsoltárból idézett.

A bemutatás a szülők hitvallása, - nem a gyermeké. Majd eljön az az idő is, amikor e kisgyermek dönt személyesen az Úr Jézus mellett. Ezért a szülőknek, a nagyszülőknek, sőt a gyülekezet is rendszeresen imádkozni kell.

A szülők hálaadása után a lelkipásztor kérte Urunk áldását, s ajánlotta Emilyt az Ő szeretetébe. Végül a gyermekek virággal és énekekkel köszöntötték a legifjabbat.

SZABADI GUSZTÁVNÉ

1907 - 2001

Az Úr október 18-án hazahívta Szabadi Gusztáv, egykori detroiti lelkipásztor özvegyét, akit hosszú élettel, 94 évvel ajándékozott meg.

Bécs környékén született, osztrák szülők gyermekeként. A családban 12-en voltak testvérek. A keresztségben Tafferner Anna Mária nevet kapta. Tanítónőnek tanult. Húsz éves korában Budapestre költözött, ahol a Wesselényi utcai (német nyelvű) baptista gyülekezetet látogatta, s ott megtért és bemeztetett. Férjhez ment Szabadi Gusztávhoz. Házasságukat három gyermekkel áldotta meg az Úr, akik közül Otília itt él, Gyusztáv és Wolfi Magyarországon.

Férjével a Tatabánya-Komáromi körzetben kezdték a lelkipásztori munkát. Azután a Wesselényi utcai, majd a Nap utcai gyülekezetben szolgáltak. Amerikába 1968-ban jöttek. A Detroiti Gyülekezetnek 1969-től 1974 végéig volt Szabadi testvér a lelkipásztora. Férje 1981-ben bekövetkezett halála óta lányáéknál élt, néhány éve pedig nursing home-ban.

A gyászistentiszteletet imaházunkban tartottuk. A lelkipásztor János 10. és 14. részeiből olvasott és a jó Pásztorról szólt, s arról, hogy a mi számunkra is a legjobb és egyetlen üdvösséges döntés, ha Őt szívünkbe befogadjuk, - ahogyan az elköltözött tette.

Az istentisztelet után Szilágyiék szeretetvendégségre hívták a gyülekezetet.

ARANYMENYEGZŐ

Házasságkötésük ötvenedik évfordulójához érkezett gyülekezetünk vezetője, id. Fűr Béla testvér és felesége Paula. Sokáig hallani sem akartak ünneplésről, mondta Fűr testvér. Aki ismeri őt, tudja, hogy így is gondolta. Gyermekeivel együtt azonban úgy gondoltuk, hogy nem rejtjük el az Úr iránti hálánkat és örömlünket. Nem olyan sokan érik meg ezt az

Az 50-éves házassági évfordulót ünneplő Fűr házaspár - gyermekeik és unokáikkal - az istentisztelet után.

évfordulót aránylag jó egészségben és szolgálatban. Az Úr mindkettőből adott nekik.

Herjeczki testvér november 25-én a délelőtti istentisztelet keretében köszöntötte őket a szeretet himnuszának e három gondolatával: a szeretet hosszútávú, nem kérkedik, soha el nem fogy.

Az istentisztelet után a gyermekek által rendezett ebéden folytattuk a megemlékezést, melynek során régi emlékek is felelevenedtek.

Hálásak vagyunk az Úrnak érettük, s az Ő további áldását kérjük életükre.

Csendes békesség élt szívében még az utolsó hetekben is. Két héttel halála előtt feleségemmel és az éppen itt tartózkodó Veress Ernőnével meglátogattuk, akkor készült róla ez a fénykép. Emlékét megőrizzük. Herjeczki Géza

IMAHÉT 2002

A KRISZTUSHÍVŐK EGYSÉGÉÉRT

2002. január 20-27.

“Nálad van az élet forrása” (Zsolt 36, 6-10)

ELSŐ NAP - A Szentháromság Isten az élet forrása
Zsolt 36,6-10; 1Móz 2,4b-10; Mt 6,25-33; Kol 1,15-20
MÁSODIK NAP - Jézus vezet bennünket az élet forrásához
2Móz 14,30-15,13; Zsolt 36,6-10; Mk 1,10; 1Kor 10,1-5
HARMADIK NAP - Isten végtelen szeretete
2Móz 17,1-7; Zsolt 36,6-10; Mk 10,17-31; ApCsel 17,22-31
NEGYEDIK NAP - Új életben a keresztség által
1Móz 7,15-23; Zsolt 36,5-9; Jn 3,1-7; 2Kor 5,16-19
ÖTÖDIK NAP - Isten az egység forrása
Zsolt 36,6-10; Ezék 36,24-28; Jn 17,20-23; ApCsel 16,11-15
HATODIK NAP - Isten a könyörületeség forrása
Zsolt 36,6-10; Ezék 42,1-9; Jn 5,1-9; ApCsel 5,12-16
HETEDIK NAP - Az új élet gyümölcsei
Zsolt 1,1-6; Zsolt 36,6-10; Mt 13,3-9; Ef 3,14-21
NYOLCADIK NAP - Isten a reménység forrása
Zsolt 36,6-10; Ezék 47,6-12; Jn 4,7-14; Jel 21,1-7.

Bethesda

Baptist Retirement Home

October at Bethesda

Our days at Bethesda are always busy doing the things that have to be done with and for elderly people. Each activity has to be designed to bring joy and comfort to God's children. Each resident has needs that are individual and of importance to him/her. With seventy residents, our activities are at times greater than our capacities, but we do it willingly in order to satisfy our residents. We drive them to doctors visits, we take them on tours, we pick up their medications, we take them shopping and at times we take them out for ice cream and dinner. This keeps them happy and busy. October is a very beautiful month in Florida. Our weather is somewhat cooler and our fruits are ripening and soon we will be able to enjoy the fruits of our labors. We still have every room filled and we have a staff of 31 employees. Thus, all of us contribute to the operation of a well run retirement complex.

It is a joy for us to see so many of our residents partake in our church services on Wednesday evening and on Sunday morning. They love to sing and their prayers are heart warming. Our pastor, The Reverend Denzel Alexander spends much time in conferring with our residence on matters of spiritual growth. Many of our people continue to reside at our Home because of the church related activities that we provide for them. Each of them are aware of the fact that their days are numbered and they want to make peace with God while there is still time. We have been providing this service for more than seventy five years and even after our Home is sold we will continue to do so.

You are aware of the fact that our Home is for sale and we are now in the final phase of the sales process. There have been so many matters to resolve before the transfer of our deed. We have worked hard and diligently to satisfy the legal ramifications involved in the sales process. It is our hope and prayer that soon every T shall be crossed and the i's all dotted. We will then have to invest our resources wisely in order to guarantee the funds needed for the Missions programs of our Convention. We need much good judgment and we covet your prayers. God bless you all.

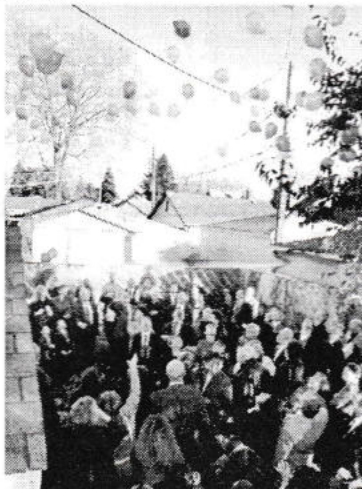
Ernest J. Kish
Chairman of the Board

REFLECTIONS ON THE DEDICATION OF A CHURCH

Dedicating the Hungarian Baptist Church of Chicago began on Saturday evening, November 10, with a service by the youth of the church and those from visiting churches. This service included a youth choir, a children's choir, a personal testimony, poetry recitations and instrumental music. I observed so much talent and sincere dedication to the cause of Christ. It was nice to see the youth included in the celebrations, since they are always such an important part of every congregation.

Sunday morning's activities began with a prayer service, followed, without interruption, by the regular worship service. During the day, all visiting pastors served in some capacity.

At noon, we were all treated to a delicious luncheon provided by the local congregation at a nearby restaurant. It took more than 20 tables to take care of about 225 people.

The afternoon Dedication Service began outdoors on the church grounds. The youth presented each person present with a balloon. After a prayer, a signal was given to release the balloons. As they ascended heavenward, one had the feeling that they were symbols of gratitude for the many blessings the church had received from God. It was a beautiful sight - a lovely thought.

The afternoon service indoors included a few sermons, many speeches and congratulatory messages from pastors representing Hungarian churches of various denominations, including the former pastor of that church, a Presbyterian minister, and a Romanian Baptist minister. Gift checks were presented to the church. There were poetry recitations, and at least one of them was composed for this special occasion.

What truly lifted my soul was hearing the excellent quality of such a variety of music. Providing choral music were choirs from the Hungarian Baptist

churches of Toronto, Detroit, Chicago, and a United Church Choir which included all singers. The local church had an excellent brass quartet (2 trumpets, a baritone horn and a tuba) which played inspiringly several times during the services. What talent! The church in Chi-

cago is fortunate to have such fine musicians, led by its very talented organist / choir director / tuba player. Hungarians are such good musicians!

I was impressed with the church building. Not too much needed to be done to the exterior, but the interior (upper and lower levels) were completely renovated. Walls and windows were replaced, pews were refinished, altar furniture was installed and a red rug was laid. The lower level has a well-equipped kitchen, an office, and a spacious auditorium where we were served our first meal (Hungarian gulyás) upon arriving, and where we enjoyed refreshments, with delicious Hungarian pastries when all the festivities were over. The renovation took many hours and many willing hands to produce the beautiful and worship-inspiring sanctuary. I learned that the excellent workmanship was done by the skilled members of the congregation. I also learned that at the helm was a dedicated young man of many talents: church leader, laborer, coordinator of the program, chauffeur, guide, trumpet player, tenor in the choir, translator (from Romanian to Hungarian), etc., etc. Thank you, *Steve Szabo*.

Besides getting to know members of the local church members, it was nice to meet and greet people from far away places, like California, Cleveland, Detroit, New York and Toronto. Those of us who came from sunny Florida found the weather in Chicago cold, but we also found warmth in fellowship with the brethren.

The Lord has richly blessed the Chicago congregation with a beautiful place to worship, many talented members and excellent leaders. They are enthusiastic about winning Hungarian souls in Chicago for Christ. May their labors bear much fruit is my fervent prayer. May God bless you all.

I'm glad I went to Chicago.

Esther Petre Plyler

Steps in the Translation of the Bible into the Language of a People

by Vic Monus, member of Wycliffe Bible Translators

"...precept upon precept...line upon line..." The Author of the Holy Scriptures desires that the meaning of His Word be received as He intended it for the original hearer. Just as the hearer needs to apply each precept and each line, so we the translators exercise caution to translate the concepts that His Word conveys. Our overall aim is to make the translation of the Scriptures be accurate, natural and faithful to the original.

The earliest stages of Bible translation consist of a careful exegetical study of the Scripture passage to be translated, the production of a first draft of the Scripture text in the target language, a review of the first draft by speakers in the language community, the revision of the text. When all the books of Scripture are complete, (in most cases the entire New Testament and some portions of the Old), a read-through of the entire New Testament takes place. This done, the manuscript is ready for submission to the technicians at the Bible society who prepare it for publication. They in turn provide the translation team with galley proofs intended to give one more opportunity to do a final check of the translated Scriptures. The team looks at the text one more time and turns it over to them for publication.

Early in 2002, the *Dogrib* translation team in the *Northwest Territories, Canada*, expects to finalize the New Testament for that language group. One of our tasks in this process is to assure that there have been no omissions in the text. To assist in checking for any inadvertent omission, I am using a software program developed jointly by the *United Bible Societies* and the *Summer Institute of Linguistics* called *Paratext*. This tool makes it possible to align a number of texts (e.g., the original languages, the Scriptures in English and other modern languages, the *Dogrib* text, etc.) for the sake of comparison, phrasing of specific parts of the text, the use of key terms and other aspects of treatment of the text.

Another team, not involved in the translation process, but a speaker of the *Dogrib* language, has been making an audio version of the translation available to the *Dogrib* community. This aspect of the communication of the Word of God in the language of the people is vital to the continued usage of the Scriptures by the people. The people of the

Dogrib communities, five in all, have become aware of the fact that translation of the Word into their language is in progress and key individuals are becoming advocates of the importance of the translation and use of the Scriptures by the people.

This article will no doubt raise questions in the mind of the reader who is urged to contact the *Wycliffe Bible Translators*, PO Box 628200, Orlando, FL 32862-8200. The organization's website which provides a wealth of information on Bible translation can be accessed at: www.wycliffe.org

REMEMBERING ELISABETH TRESANSZKY

Elisabeth Tresanszky (Udvarnoki) was born March 20, 1909 in Hungary. In her early thirties she married Dr. Vilmos Tresanszky.

She came to this country after the revolution in 1956. Elisabeth joined the Hungarian Bible Church of Santa Monica, CA in the early eighties. God sent her to us, she indeed was not only a true faithful member of our church but also a true servant of God. God gave her a special talent singing and also the ability to translate for Karl Faulkner, a missionary to the Hungarian people. Elisabeth was only 4' 10" tall but she was a giant in her special life on this earth. In her younger days she helped to take care of her nieces and nephew.

She was a wonderful person, the Lord called her to be with Him early this year at the age of 91 in Hungary.

Helen Olah

Prayer for Afghanistan European Prayer Call:

During their September 25-29 meeting in Prague, Czech Republic, leaders of the European Baptist Federation (EBF) asked all of their member unions and friends to join in prayer for Afghanistan.

"The decision to retaliate against the terrorists for the destruction of September 11 was one that I am sure was not taken lightly," said Theo Angelov, gen-

eral secretary of the EBF. "What we must insure now, however, is that innocent civilians will not pay the price for the actions of a small group of people. We are asking all Christians to come together to pray for these civilians and for a quick end to this war. We are also asking for prayers for the United States and other world leaders as they make decisions that will have long-term consequences."

(BWA News)

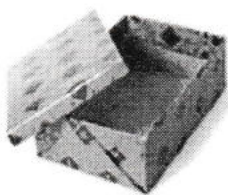
Lori Christensen

Az Egyesült Államokban és Kanadában számos olyan magyar származású lelki testvérünk él, akik már nem értik és nem beszélik a magyar nyelvet. Ezek között vannak idősek és természetesen fiatalok is; ismert és kevésbé ismert személyek. Most a kevésbé ismertek közül szeretnék bemutatni egy fiatal nőt, az Úr Jézus egyik hűségese szolgálóját. Ő már negyedik generációs magyar (vagyis, már a nagyszülei is Amerikában születtek). Jó tudnunk, hogy ő és hozzá hasonlóan más fiatalok is a mi magyar baptista gyülekezeteinknek és testvéreinknek a gyümölcsei. Értékeljük őket és adjunk hálát értük Istennek.

Lori Christensenre gondolok, őt próbálom bemutatni olvasóinknak. Lóri *Rev. Kovács József*eknek, valamint az idős *Rev. Biró Mihály*eknek - két régi magyar baptista prédikátor családnak - a dédunokája. Azután *Rev. Biró Mihály* és felesége *Kovács Júlia* unokája, és *Lee és Dawn (Biró) Christensen* leánya. Rokonai között voltak *Rev. Emil Balla* és felesége *Esthet (Kovács) és Joe Forcinelli* és felesége *Ethel (Kovács)*, akik baptista külmisziós szolgálatban töltötték életüket. A Kovács testvérek hat leánya közül három baptista prédikátor felesége lett. (*Kovács József és Biró Mihály* testvérekről írni fogok később - ha az Úr erőt ad hozzá.)*

Lori érzi és tudja, hogy Isten vezette őt és készítette fel arra a munkára, amit néhány hónappal ezelőtt kezdett meg. A Franklin Graham által vezetett "*Samaritan's Purse*" nevű, az egész világra kiterjedő samaritánusi szolgálatot végző szervezetben dolgozik, az "*Operation Christmas Child*" igazgatója, aki a gyülekezetek és az önkéntesek munkáját irányítja. E program keretében egyének, családok, gyülekezetek megtöltötenek egy-egy cipősdobozt gyermekeknek való hasznos dolgokkal. Az elmúlt karácsonykor több mint három millió ilyen ajándék ment ki olyan gyerekeknek, akik más-különbben nem kapnak ajándékot. Amikor a dobozokat szétosztják, beszélnek a gyermekeknek és szüleiknek Isten ajándékáról Jézus krisztusról, akinek születésnapját ünnepeljük. A mi kis gyülekezetünk múlt karácsonykor 83 dobozt töltött meg, amit azután a Franklin

Graham szervezete továbbított oda, ahol arra szükség volt. Már készítettük a dobozokat erre a karácsonyra. Azt hiszem Magyarországra is megy a dobozok közül. Remélem a magyar gyülekezeteink is hozzájárulnak az ilyen jótékony munkához. Hála az Úrnak, hogy most éppen egy magyar származású baptista leány végez vezető szerepet ebben a fontos munkában. Feladatai között van az is, hogy gyülekezeteket látogat, ahol ismerteti ezt a szolgáltatást.

Lori Christensen egy délkarolinai baptista egyetemen szerzett diplomát. Első missziós megbízatása a *Dominikai Köztársaságba* vitte, ahol orvosok mellett szolgált fordítóként. Hét évig szolgált a hadseregben, különböző beosztásokban. Tovább kereste azt a helyet, ahol talentumát az Úr szolgálatában kamatoztathatná. Imádságaira választ talált, amikor néhány hónapja meglátogatta szüleit. Otthon kezébe került *Franklin Graham könyve*, melyben munkájáról írt. Azonnal úgy érezte, hogy valami ilyesmire készítette őt elő az Úr. Azonnal felhívta ezt a szervezetet, s a hamarosan sorra kerülő interjú során kölcsönösen úgy érezték, hogy az Úr Lórit lépésről lépésre vezetve arra a munkára készítette föl amire éppen szükségük volt. Eddigi tapasztalatai jól fogják segíteni új munkájában.

A cipődobozok összegyűjtése és szétküldése mellett Lori egy volt azok közül, akiket a terrortámadás után New Yorkban megnyitott Samaritan's Purse irodába küldtek. Ez az iroda hónapokig nyitva lesz, alkalmat adva a rászorultak vigasztalására, lelkiponozására.

Adjunk hálát Istennek elődeinkért, azokért a magyar testvéreinkért, akik egy új országban, megváltozott körülmények között változatlan hittel és hűséggel nevelték gyermekeiket úgy, hogy közülük sokan az Úr szolgálatába álltak és állnak még ma is. **Nem sok magyar baptista gyülekezet lett nagy - számban; de ha látnánk mindazokat, akik azokban a kis gyülekezetekben növekedtek és ma hűségesen szolgálnak az Úrnak, nagy csoport állna előttünk.** Valaki azt mondta, hogy "kis gyülekezet nincs, csak kis tagok vannak." Testvéreim, legyünk nagy tagok a kis gyülekezetünkben és meglátjuk, hogy az Úr mit tud általunk elvégezni az Ő dicsőségére és országa építésében.

Molnár Balázs
nyugalmazott lelkipásztor

(*Ezért lehet is imádkozni, hiszen Molnár testvér nem régen töltötte be 85-ik évét, szellemi frissességben. Az Úr áldja meg őt és kedves feleségét. Szerk.)

ILLUSZTRÁCIÓK

rovatvezető: Dan László

Hol leszel, mikor Jézus jön?

Fiatal hívőt rávettek a barátai, hogy menjen el velük szórakozni. Azonban alig foglalta el a helyét azonnal felállt.

- Mit csinálsz? - kérdezték.
- Felállok - felelte ő.
- Hová mégy? - kérdezték újra.
- Megyek ki - mondta.
- Hiszen csak most jöttél be - mondták csodálkozva.

- Tudom - szolt most már határozottan - én mégis most megyek ki innen. Tudjátok, én hiszek a bibliában. Az én bibliám azt mondja nekem, hogy az én Uram bármikor megjöhet, nem szeretném, hogy engem az ő ellenségeinek a tüzenél találjon.

Tied lehet a házam!

Egy hívő orvos igyekezett inasa érdeklődését lelke üdvösségének az érdekében felkelteni. Egy este elmagyarázta neki, hogyan fog maga az Úr leszállni az égből. Így fejezte be a beszélgetést:

- János, ha az Úr jön, tied lehet a házam.

A fiú meglepődött. Még nagyobb lett az ámulata, amikor az orvos így folytatta:

- Azután a bútorom és a pénzem is a tied lehet majd.

- Kö - szö - nöm - hebegte a meglepődött fiú.

Agyában végig gondolta a dolgot. Eltűnődött, s így töprengett: Ha a doktor elmegy a mennybe, mit csinálók én itt az ő házával, kocsijával, pénzével és a többi holmijával, és hol leszek én? Felköltötte gazdáját és kijelentette, hogy ő Krisztushoz akar tartozni. Ő is a Krisztust várók táborához csatlakozott.

Egy nemesember hagyatéka

Egy bizonyos hegyi faluban századokkal ezelőtt egy nemesember azon gondolkodott, hogy milyen örökséget hagyjon a falu lakóinak. Végül eldöntötte, hogy templomot épít hagyatékként. A templomépités tervét titokban tartotta egészen a befejezésig. Amikor az emberek összegyűltek, csodálkoztak a templom szépségén és tökéletességén. Sok dicséző megjegyzés után egy jó megfigyelő megkérdezte: "De hol vannak a lámpák? Miként világítják meg a templomot?" Anélkül, hogy válaszolt volna, a nemes rámutatott a falon lévő lámpatartókra, aztán minden egyes családnak adott egy lámpát, hogy vigyék magukkal az istentiszteletra és fuggesszék fel a falra: "Valahányszor itt vagytok, az a hely, ahol ültök, világos lesz" - felelte a nemesember. Amikor pedig nem leszek itt, az a hely sötét lesz.

Amikor távol maradtok a templomtól, Isten házában bizonyos része sötétben marad."

Vajon a mi lámpásunk meg van gyújtva? Azon a helyen világítunk ahová Isten helyezett minket? Ha a megfelelő helyen világít életünk akkor igazi a mi Krisztus városunk.

Milyenek vagyunk mi?

Advent idején álljunk meg egy kicsit, és tartsunk önvizsgálatot, milyen is valójában az életünk. Ha találunk benne olyan negatív jellemzőket, mint amelyeket a következő felsorolásban látunk, akkor addig ne nyugodjunk míg Isten segítségével meg nem szabadulunk tőlük.

Egyes gyülekezeti tagok olyan macskák, mint az öszvér, a lelki munka végzésekor, de olyan ravaszok, mint a róka, amikor saját üzleti ügyeikkel foglalkoznak. Olyan szorgalmasok, mint a méh, amikor a legújabb pletykát szedik össze és terjesztik tovább, de olyan csöndesek, mint az egér, Krisztus evangéliumának terjesztésében. Sokan olyan vakok, mint a denevér, és nem látják meg mások hiányait, de sas-szeműek, amikor az emberek hibáit figyelik. Olyan mohók, mint a hódok, amikor délutáni partira kell menni, de olyan lusták, mint a kutya, ha ima-összejövetelt hirdetnek a gyülekezetben. Egyesek oroszládként ordítanak, amikor valami nem tetszik nekik, de bárány szelídek, amikor szükségük van a lelkipásztorra. Olyan zajosak, mint a kékszájkó, ha tanácsot adnak a gyülekezetben, de olyan félénkek, mint a kiscica, amikor az elveszettekkel kellene beszélni, és olyan lassúak, mint a csiga, a hiányzók vagy betegek fölkeresésekor. Sokan éjszakai baglyok szombat éjszakánként, de "poloskák" vasárnap reggelénként, és hétköznap esténként olyan ritkán láthatók, mint a tyúk fogai.

Azonnali ima

Ha a vízpumpát gyakran használjuk, a víz az első nyomásra kiárad, mert magas a vízszint. De ha a pumpát sokáig nem használjuk, a vízszint lesüllyed, és hosszabb ideig kell pumpálni, mire vizet kapunk. Így vagyunk az imádsággal is. Ha készek vagyunk minden helyzetben imádkozni, akkor azonnal vágyakozunk imába foglalni kéréseinket és hálaikat. De ha elhanyagoljuk az imát, nehéz ismét imádkoznunk, mert a víz szintje le-süllyedt a kútban.

Jaj annak a keresztyénnek aki az imádságot hanyagolva, csak szavaival hangoztatja, hogy várja az Urat. Az ilyen ember várakozása teljesen értelmetlen és hamis.

MÍG IDŐNK VAN, CSELEKEDJÜNK JÓT... (Gal 6:10) Gyakorlati tanácsok Dr. Steiner István testvértől (2)

... Sokat imádkoztam, de egyre inkább arra jöttem rá, hogy a nagy amerikai gyülekezetek segítségét kell kérnem. De hogy kell ezt csinálni?

Hát próbáljuk meg otthon. El is mentem a saját gyülekezetem lelkészéhez (senior pastor). Mondanom sem kell, hogy 10 perc után kidobott. No vége, gondoltam. De én ezt nem fogadhatom el. Azok a szegény erdélyiek szükségben vannak. Ismét imádkoztam. Azután elmentem egy másik gyülekezetbe, ahol egy ismerősöm volt a segéd lelkész és egy felnőtt kb. 100 tagú vasárnapi iskola tanítója. Ő nagy megértéssel fogadott és megígérte, hogy egy hónapon belül beszélhetek az ő vasárnapi iskolájában. Azonkívül bemutatott egy másiknak, ahol kb. 50 résztvevő volt.

Elkészültem a beszédre, a hozzátartozó képekkel, vetítőgéppel, meg egy hatalmas Erdély térképpel. Egy külön térképen felnagyítva bemutattam egy körzetet a távolságokkal együtt. Meglepetésemre a testvériség nagy érdeklődéssel figyelt és sokan kértek a brosurából. A kisebb csoportban amint befejeztem, felállt egy kopasz idős bácsi és felkiáltott: *Testvérek, kötelezzük el magunkat legalább egy autó megvételére. A nagyobbik csoportban kb. egy hétig nem történt semmi. Ezután egymás után jöttek a levelek kedves hívő írásokkal és csekkkel. Egy idős házaspár azt írta: A házunkat el akartuk adni, hogy a Bay környékéről elköltözhessünk. Találtunk Grass Valley-ben egy házat, amit nagyon megszerettünk, de az eladó csak egy hónapig vár. Imádkoztunk és megígértük az Úr Jézusnak, ha küld egy vevőt hamar a házunkra, amennyivel több pénzt kapunk a házunkért, mint amibe a másik kerül, a tizedet az erdélyi misszió részére adjuk, mert az sok lelki értéket tartalmaz. A következő nap jött egy vevő és hetvenezer dollárral többet ígért. Itt van a 6000 dolláros csekk vagy autóra, vagy gyerekek táboroztatására.*

Nos, kedves testvérem, miért kell felni? Ki küldte oda nekem azt az idős kopasz bácsit és ki indította azt az idős házaspárt, hogy az én "Mission Transylvania" programomra adakozzanak? Ki állt mindezek mögött? Nem az Úr Jézus? Az Úr Jézus képes volt a kisfiúnak az öt kenyérből és két halából 5000 embert megvendégszolgálni. Itt képes volt az én gyenge kérésre nagyon sok ember szívét megindítani. Az eredmény: az én pénzzel együtt 37,000 dollár. 1999. májusában 6 prédikátornak tudtam venni autót, 200 gyereket küldtem táborba, Homoróddarócra a félig-kész imaházat befejeztük. Egy hívő özvegyet három - az Úrhoz hűséges - gyermekével együtt ki

akartak tenni az utcára, mert hónapok óta nem tudták fizetni a lakbért. Nem csak kifizettem a tartozásukat, de a lakást is megvettem nekik, mint öröklakást.

A következő évben hasonló módszerekkel ennél többet tudtam összehozni. Most már 400 gyereket tudtam táboroztatni az egyebek mellett. Ez az év a leromlott gazdasági helyzet miatt nem volt olyan jó mint a tavalyi, de mégis egy másik 400-as csoport ment a táborba.

(a befejező rész januárban)

Vasárnapi Iskola

2002. január 6

A FÉNY KORA
És 60:1-3; 61:1-4, 10-11

Isten népének fénykorában valósággá lesz kérésünk: „Jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is” (Mt 6:10). A messiási korszakot bemutató prófécia (És 57-62) az Úr Jézus uralma alatt élők örömeiről szólnak. Az először Izraelnek ígért áldásokban mindazok részesülnek, akik „Isten felkentjével”, az „örökkévaló szövetség” szerzőjével „frigre lépnek”. Nyilvános szolgálatának kezdetén Megváltónk ezekhez a próféciahoz fordult, mert Őbenne válnak valóra az Atya ígéretei. Mint régen, ma is, fény és ünneplés összetartoznak. A kijelölt igeszakaszt tanulmányozva a Krisztus támasztotta világosság általános hatásáról (60:1-3), a Világ Világosságáról (az Úr személyéről és munkásságáról – 61:1-4), valamint az Ő világosságában járók örömeiről olvasunk (61:10-11).

VILÁGOSSÁG A VILÁGBAN (60:1-3)

A földet borító sötétséget világosság oszlatja majd, amit faji vagy társadalmi hovatartozástól függetlenül, vonzónak találnak az emberek. Mire utalnak a próféta hasonlatai: sötétség, világosság, ragyogó fény, tündöklés?

Igeszakaszunk gyönyörű költemény is. A zsidó költészet egyik sajátossága az un. gondolat-rím, szemben a köztünk megszokott szóvégi összecsengésekkel. A verselés törvényszerűségeit úgy követte az ihletett próféta, hogy az igazságnak sem maradt adósa. Például a 3. versben ezt olvassuk:

„Világosságodhoz népek jönnek,
és királyok a rád ragyogó fényhez”.

Az ismétléssel kihangsúlyozott gondolatot (a világosság vonzza az embereket) a verselés szabályait követve fokozza és pontosítja. Kiderül, hogy az „embereken tündöklő világosság” eszköz a fény forrásának megtalálásához, de a tükrözött fényt felkeresők közül (népek), csak kevesen (a „királyok”) jutnak el a „rád ragyogó fény”-hez.

A VILÁG VILÁGOSSÁGA (61:1-4)

Az Ő eljövetele oszlatja a sötétséget, legyőzi a bűnt. Az Úr felkentjének szolgálata legelőször is „örömhír vivés” az Atya trónjától az „alázatosoknak”. Míg minket a leggyakrabban csak tájékozódás céljából érdekelnek a hírek, Isten az ember megváltását munkálja az evangélium (örömhír) meghirdetésében. A názáreti zsinagógában, falubelije hallatára önmagára értelmezte ezt a prófeciát az Úr Jézus. A reménytelenségben szenvedőknek (betegeknek, raboknak, tehetetleneknek, gyászolóknak) konkrét, valóságos segítséget jött adni. Megváltásunk azonban több embernek adott isteni segítségnél: a Felkent minden munkája az Urat dicsőíti („öt ékesítik” – 3.v.).

A VILÁGOSSÁGBAN JÁRÓK ÖRÖMEI (61:10-11)

Királynak és királynénak öltöztetjük még ma is a frigyre lépő párt; így kívánunk nekik gazdag közös jövőt. Isten az ő kedveltjeire az „üdvösség ruháját”, konkrétan, az „igazság palástját” teríti. Kétszer is szervesen összekapcsolva találjuk ebben a két igeversben az igazságot és az örömet. Mi ennek a jelentősége?

Aranymondás: És 60,1

2002. január 13

KERESSÉTEK AZ URAT! És 55:1-9

Ésaiás próféta Kr.e. 740 körül kezdte el a szolgálatát. Bár Uzzijjá király meghalt, egy ideig még prosperált az ország (2Krn 26). Mint ma, a jóléti társadalomnak mindig megvoltak a maga kísértései. Egyre több áldozatot követelt a „többért” folytatott harc. A családtól a hívő közösségig, mindenütt jelei és következményei mutatkoztak az elvilágiasodásnak. Vajon, lesz-e keletje a „valamit valamiért” és a „mindennek ára van” világában kínált isteni jónak, ami „nem pénzért és nem fizetségért” kapható? Kell-e az, amit Isten ad? És ha igen, hogyan kaphatom meg?

MIT KÍNÁL ISTEN (55:1-5)?

Amit Isten kínál, az olyan alapvető életszükséglet, mint a víz, a bor, a tej és a kenyér. „Örök szövetségnek” nevezi ezt a mindig érvényben maradó szuverén ígéretét arra, hogy hűséges marad hozzájuk és elteti őket. Úgy is szabad erről gondolkoznunk, mintha egy szerződés lenne, aminek az első sajátossága, hogy nem egyenlő felek között jött létre. Isten a kezdeményező. A létrejövő szövetségnek az Ő hatalma ad tartást és súlyt. A kérdés csupán az, hogy a próféta hallgatói között lesznek-e, akik az Istennel való szövetséget fontosnak tartják, Őt pedig oly szeretőnek, aki „ingyen”, azaz érdemek és ellenszol-

12/2002
JANKA BIRO
1176 VER CIRCLE N. E.
PALM BAY, FL 32905

(USPS 716-300)

PERIODICAL
POSTAGE
PAID

POSTMASTER:

Send Form 3579 to Gospel Messenger, Subscription Manager,
12409 DEVOE ST., SOUTHGATE, MI 48195

12. oldal

2001. december

2002. január 27

ÚJ KEZDET

És 65:17-25

A Biblia tanítása szerint egyedül Isten képes teremteni. Bármit teremtett eddig és bármit teremt majd, mindenre használható az „új” jelző. Egyedül Ő hozhat elő bármit is a semmiből. Minden teremtménye az Ő dicsőségét tükrözi és tervét szolgálja.

A mai igeszakasz a Teremtőt magasztalja (mutatja be). Konkrét történelmi helyzetben hangzott el legelőször, és bár az „új ég és új föld” hallatán mi a Mennyszigetig gondolunk, kérdezzük meg, hogy az „új kezdet” ilyen megnevezése mit jelenthetett a fogságból hazatérő népek, és milyen várakozásai vannak ezzel kapcsolatban a zsidóságnak máig is. Azt előre bocsátva írom ezeket, hogy a végső idők kérdéseiben homályosak az ismereteim.

ÚJ KEZDET EGY GENERÁCIÓNAK

A babilóniai fogságból visszatérőket (Kr.e. 538) ez a prófécia arra bátorította, hogy Istenben bízva lássanak hozzá az újjáépítéshez. Romokból építeni csak úgy lehetett, ha hitték, hogy nem a romlásnak építenek újra („vigadozni fogok Jeruzsálemmel”, „nem hallatsz többé sírás”, „nem úgy építenek, hogy más lakják benne...”).

ÚJ KEZDET ISTEN NÉPÉNEK

Én hiszem, hogy a Jel 20:1-6 verseiben leírt ezeréves uralma a Krisztusnak az ő népe fölött olyan prófécia, amit szószerint vehetünk. A Teremtő Isten támasztja fel a halottakat („első feltámadás”) és teremt olyan új életkörülményeket, hogy békességes országlás legyen ez az időszak.

ÚJ KEZDET = MENNYEI LÉT

Lásd: Jel 21

ÚJ ÉLET, KRISZTUSBAN

Leginkább És 65,24 szolgál alapul arra, hogy az „új kezdetek” sorában lássuk a felülről született embert is, aki a Krisztussal együtt él.

Az új kezdet reménye és lehetősége a Teremtő Isten előtem legnagyobb ajándéka. Annyi energiát fordítunk a feledésre és a feledtetésre, de magunkra hagyottan újból és újból a régi valóságokkal találkozunk. Hiszem, mert a Kijelentésben ezt mondja magáról és kegyelméből én is átéltem: Isten új ege alatt és új földjén új életet kezd mindenki, aki „új szívet” kér a Teremtőtől. Hiszem, hogy mi, akik az Ő szerelmes Fiának Országába helyeztettünk, máris egy más világban élünk. Aki alakatlan formátlanságomban szemmel tartott és napjaimat könyvébe írta (Zsolt 139,16), hogy ne teremtené körém új világot, még a jó cselekedetek alkalmait is elem helyezve most, hogy Őt kívánom szolgálni?

Aranymondás: És 65,17

Novák József

gáltatás nélkül is kész megajándékozni őket?

Milyen nagy tragédia az, hogy a világ kínálata inkább izgalomba hoz bennünket ma is, mint Urunké! Lehetséges, hogy gazdagságunk ellenére mi magunk is „szomjazók” vagyunk, mint a júdaiak (1.v.)? Ezek a fel nem ismert, vagy éppen tagadtott szükségek a legveszélyesebbek - üzenté az Úr Jézus a laodiceai gyülekezetnek (Jel 3,17-18). Kell-e az, amit Isten kínál?

HOGYAN KAPHATOM MEG (És 55:6-9)?

Szándékosan formáltam személyessé ezt a kérdést. „Életkérdésről” van szó, amire minden ember választ ad valahogyan, a maga kárára, vagy üdvére. A próféta ajkán ezek a felszólítások hangzottak fel: „keressétek az Urat”, „hívjátok segítségül”, „hagyja el útját a bűnös, és térjen az Urhoz”. A közös e háromban az Istenhez-fordulás. Ahányan vagyunk, annyiféle helyzetből, annyiféle módon tehetjük ezt meg. Az Úrral való szövetségre lépés egyetlen, ismert dimenzióban érzékelhető, de mégsem kiszámítható feltétele az alkalmas idő. Kissé vagy nagyonis bűnös, egészséges vagy halálosan beteg egyaránt megkaphatja az örök életet, amíg az Úr „megtalálható”, „amíg közel van”. Számítgatásnak, halogatásnak, hitetlenkedő mérlegelésnek helye ebben a kérdésben azért nem lehet, mert maga Isten mondja: „a ti gondolataitok nem az én gondolataim”.

Aranymondás: És 55:6

2002. január 20

ISTENTISZTELET?

És 58:1-9a

Múlt héten az Istenhez-fordulás fontosságáról (És 55), ma a vallásosság veszélyeiről tanulunk. Vallásosság alatt azt értjük, amit az ember istentiszteletből tesz. A prófétát úgy küldte ki Isten ezt a prédikációt elmondani, mint akinek az Úr felhőborodását is érzékeltetnie kell. Mivel Bibliánkban ezek a bevezető utasítások is a prédikáció részeként vannak feltüntetve (1.v.), nem alaptalan azt gondolnunk, hogy ez a beszéd ma így kezdődne: Testvérek, szégyellem, hogy erről kell ma szólnom, de Isten rámparancsolt...

A LÁTSZAT (És 58:2)

Akármelyik gyülekezet célmondataul is megtenné ez a mondat. A megfogalmazás igei, pozitív, világos, még melegség is van benne. Valószínű, hogy az istentisztelet minden egyes része ezt a kijelentést volt hivatott megerősíteni. Nyilvánvaló, hogy Istenhez is feljutott ez a kiválóan megfogalmazott hitvallás, hiszen Ő idézi és számonkéri tőlük.

AZ ELLENTMONDÁS (És 58:3)

Többszörösen is ellentmondásos a nép imában megfogalmazott kérdése:

- * Azt feltételezik Istenről, hogy nem vesz tudomást a bűntükről

- * Azt remélik, hogy imádságos gyöt-rődésükkel kiérdemlik Isten figyelmét

- * Egy maguk választotta vallásos gyakorlaton mérik le Isten hűségét

- * Egy maguk választotta vallásos gyakorlattal azonosítják az istentiszteletet

- * Az imádás alkalmá közösségi panaszkodással szürkül

A VALÓSÁG (És 58:4-9a)

A bőjtnek az a formája, ahogyan ők gyakorolták, Isten iránti tiszteletlenségük megnyilvánulása lett. Miben állt a bőjt-jük? „Gyötörjük magunkat” – mondták Istennek. Mit látott Ő? Azt, hogy kedvteléseiket űzik, csak úgy, mint máskor, a munkásaikkal kegyetlenkednek (3), egymással veszekednek és verekednek (4).

Mi is valójában a bőjt? Az imádkozásnak az a módja, amikor nem csupán szavaimmal, de magatartásommal is elmondom az Úrnak és emlékeztetem önmagam, hogy mennyire Isten segítségére szorulok. Eppen ebben a bibliai részben látjuk legtisztábban, hogy a bőjt sokkal több az étkezési szokásaink fel-függesztésénél. Egy másik hibás gyakorlat a bőjt „bevetése”, amikor valamilyen nagyon akarunk az Úrtól. A segítségért folyamodásunk olyan legyen, hogy hittel elfogadjuk bármiféleképpen válaszoljon is a kérésünkre!

A bőjtnek legfontosabb ismérve mindezeken fölött az, hogy az imádkozásnak ezt a módját Isten „értékeli ki”. Nem attól bőjt a bőjt, hogy mi annak véljük, hanem hogy Isten annak látja. Aki elhatározza, hogy „bőjtolni fog”, megtervezheti a maga bőjti cselekedeteit, de azt tudva, hogy Isten az élete egészét tartja szemmel (mint látjuk És 58-ban: munkatársi, családi, testvéri kapcsolatait is).

Aranymondás: És 58,6